

ница раздѣлена, размножена въ себе си, разбираме всичкитѣ ѣ проявления въ свѣта. Хората тълкуватъ това подраздѣление различно; ученитѣ хора го наричатъ закони, причини и послѣдствия, еволюция, мисли, чувствувания и т. н. Христосъ казва, че вѣтрѣшното око е едновременно и слънцето на човѣка. И когато човѣкъ изгуби своето слънце, той умира. Съ други думи; когато човѣкъ ослѣпѣе духовно, той умира, а когато прогледа духовно, той оживява. Че тази мисль е вѣрна, вижда се отъ думитѣ на Христа: „Които чуятъ гласа на Сина Човѣчески, тѣ ще възкрѣснатъ“. Може да ви се вижда чудно, че не се казва, който чуе гласа на Бога, той ще възкрѣсне, а се казва: който чуе гласа на Сина Човѣчески. Синъ Човѣчески е гласъ на мъдростъта. Това възкресение не е, което подразбира църквата; то е възкресение, чрѣзъ което се придобиватъ знания за разбирање на законитѣ, по които се управлява свѣтътъ и се развива животътъ. Мисльта на съврѣменното общество е единична и колективна. Животътъ е започналь съ образуването на окото. Най напрѣдъ, когато Господъ създалъ човѣка, Той направилъ окото, а послѣ самия него. Нѣкой може да оспорва това, но азъ ще ви го докажа. Прѣди да роди майката, взиматъ мѣрки да наредатъ къщата, да стоплятъ стаята, ако е зимно врѣме и т. н. Слѣдователно, онѣзи, които казватъ, че човѣкъ може да живѣе безъ око, поддържатъ, че нѣма разумность въ природата. На туй око, казва Христосъ съответствува човѣшкото сърце. Между духовното око и сърцето има тѣсна връзка. Това не е само теория но твърдения, които може да се провѣрятъ всѣки день на опитъ. Който не е на правия пѣтъ, животътъ му е все отъ нещастия и страдания. Ако нѣкой се интересува да знае защо страдаме, бихъ отговорилъ, че страданията сѣ резултатъ на това, че ние сме въ противорѣчие съ духовното око. Христосъ казва: „Ако окото ти е чисто, цѣлото ти тѣло ще бѣде свѣтло. И наистина, ако окото ни е чисто, ние ще виждаме всичкитѣ прѣдмети. Често очитѣ ни се развалятъ отъ храната, която приемаме; ако храната е нездравословна, тя покваря кръвта, а покварената кръвъ поврѣжда очитѣ и става нужда да се правятъ операции. Защо? — Защото животътъ ни не е съобразенъ съ божественитѣ закони. Както въ физическото око се явяватъ